

وقف نامه

از علی آموز...

...آن‌هایی که امام ما هستند، و در آخرت هیچ یک از انسان‌ها به رتبه و مقام آن‌ها نمی‌رسند و نزد خداوند متعال، جایگاه والایی دارند، به این مسأله توجه خاصی داشته و موقوفات بسیاری از خود به جای گذاشتند. در حالی که ما صد در صد نیاز بیشتری به لطف و بخشش خدا داریم. آن‌ها معصوم هستند. ولی ما خطاکار و گناه‌کاریم و احتیاج ما به عفو الهی حتمی و واقعی است. پس چرا وقف در کارنامه اعمال ما نباشد. امیرمؤمنان حضرت علی علیه السلام بعد از وقف می‌فرماید: «خدایا این را وقف نمودم تا آتش قیامت را از من دور گردانی.» امام محمد باقر علیه السلام می‌فرماید: «چگونه مردم می‌توانند از کارهای خیر منصرف شوند؟ در صورتی که حضرت علی علیه السلام در حالی که بهشت بر وی واجب شده بود، اموالی را برای فقرا وقف کرد و فرمود: خدایا این مال را برای این جهت صدقه قرار دادم که آتش را از صورت‌م و صورت‌مرا از آتش دوزخ دور سازی.»

مکمل کار

می‌کنند «دروغگو» هستند.

در مسایلی که روی می‌دهد به فقهاء مراجعه کنید؛ زیرا که ایشان حجت من بر شمایند و من حجت خدایم بر ایشان.

منتفع شدن از من در ایام غیبتم، مانند استفاده از خورشید است زمانی که ابر روی آن را پوشانده باشد.

درباره چیزهایی که به درد شما نمی‌خورد سؤال نکنید، و در دانستن چیزهایی که از دانستن آنها معاف شده‌اید خود را به سختی نیاندازید.

برای تعجیل فرج بسیار دعا کنید؛ چرا که همین فرج شماست.

(توقیع به اسحاق بن یعقوب)

هر کس بدون اجازه ما در اموال مربوط به ما (خمس، زکات و وقف) تصرف کند، از جمله ظالمین است و ما در روز قیامت شاکی او خواهیم بود.

(توقیع به محمد بن جعفر اسدی)

آیا نمی‌دانید که روی زمین از حجت خدا خالی نمی‌گردد؛ خواه آن حجت، ظاهر باشد و خواه پنهان.

مردم پیروی از خواهش‌های نفسانی را از خود دور کنند؛ و همانگونه که [پیش از غیبت] رفتار می‌نمودند رفتار کنند؛ و امری که از آنان پوشیده و پنهان شده است را جستجو نمایند... و بدانند که حق با ما و در نزد ماست.

(توقیع به عمری و پسرش)

یک محکمه خصوصی

آیا زندگی ما بدون ظهور او چیزی کم دارد؟!

برخی از ما عادت کرده‌ایم که امام‌مهدی را به آینده‌های دور حواله دهیم و فقط هرگاه که خواستیم درباره پایان دنیا فکر کنیم یا در مورد آن حرف بزنیم، ذکر خیری از ایشان هم داشته باشیم. همان‌گونه که عادت کرده‌ایم دین و خدا و پیغمبر را در گذشته بایگانی کنیم و هر وقت دل‌مان گرفت و یاد گذشته‌ها و خاطرات کردیم، غباری هم از قرآن و روایت و سنت بگیریم و عرض ارادتی بکنیم. جالب آنکه ما نه تنها سهمی از وضعیت

مکمل کار

حال و امروز خود برای دین و خدا و پیغمبر و امام‌مهدی قرار نمی‌دهیم که مواظب هستیم این عناصر ارزشمند، هیچ وقت وارد زندگی امروز ما نشوند!

مسئله کاملاً جدی است؛ میان ما و امام‌مهدی که اکنون در غیبت به سر می‌برد چه رابطهای وجود دارد؟ زندگی امروز ما بدون ظهور او چه چیزی کم دارد؟ رزق و روزی‌مان نمی‌رسد؟ ماشین‌های‌مان راه نمی‌روند؟ بچه‌های‌مان بزرگ نمی‌شوند؟ واقعاً چه نیازی وجود دارد که باید برای برطرف کردن آن به امام‌مهدی روی آورد؟ مگر زندگی ما چه کم دارد که برای به‌دست‌آوردن آن باید سراغ امام‌مهدی را گرفت و اساساً چرا ما باید از امام‌مهدی گفت‌وگو کنیم؟

آسیب شناسی مهدویت

تطبیق علایم

از معضلاتی که فرهنگ ناب مهدویت را دچار آسیب می‌کند بحث «تطبیق» است؛ یعنی مطابقت دادن علایم با حوادث خارجی. تطبیق قطعی تقریباً غیر ممکن است زیرا ما علم کافی نداریم. اما تطبیق احتمالی ممکن است؛ آن هم توسط افرادی که متخصص در فن بوده و جوانب کار را کاملاً می‌سنجند. مرجع در اینگونه امور، علمای راستین هستند که اظهار نظر آن‌ها مورد توجه است.

مسئله مهمی که نباید فراموش شود پیامد خطا در تطبیق و عدم تحقق ظهور است. به راستی چه کسی می‌تواند از آینده افراد خبر دهد؟ مگر در تاریخ انقلاب اسلامی شاهد ریزش‌ها و رویش‌های متعدد نبوده و نیستیم؟! و به راستی اگر زمان گذشت و افرادی از مصادیق ذکر شده از دنیا رفتند و یا در موردشان اتفاقاتی افتاد و آن‌ها از صحنه ارزش‌ها خارج شدند و امام(عج) نیز ظهور نکردند چه باید گفت؟! جواب پرسش‌ها را چگونه باید داد؟! شک و تردیدها را چگونه باید زدود؟!

مکمل کار

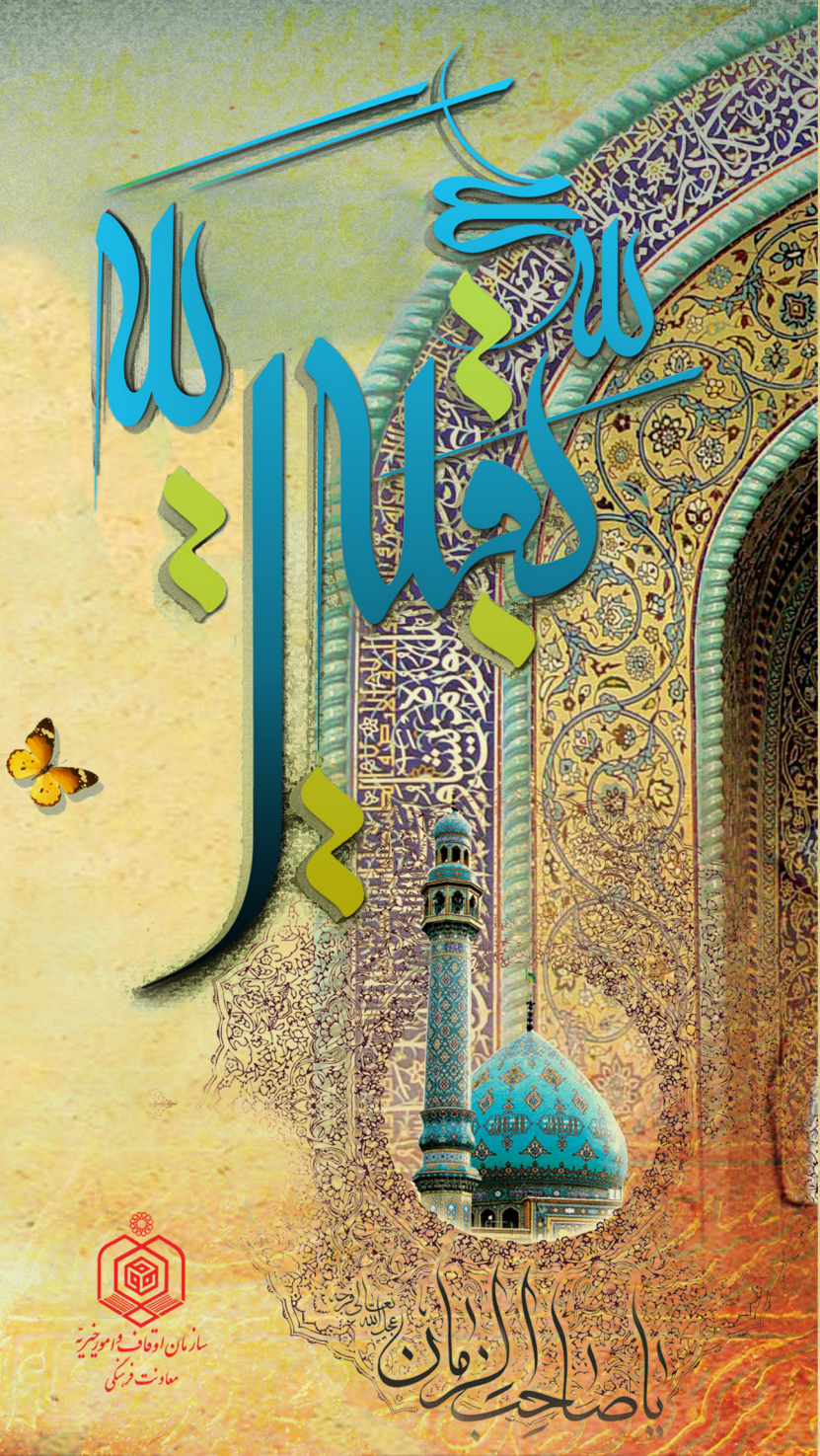
انتظارهای نفسانی!

• بعضی‌ها انتظار فرج را به این می‌دانند که در مسجد، در حسینیه، در منزل بنشینند و دعا کنند و فرج امام زمان - سلام الله علیه - را از خدا بخواهند. اینها مردم صالحی هستند که یک همچو اعتقادی دارند. بلکه بعضی از آنها را که من سابقاً می‌شناختم بسیار مرد صالحی بود، یک اسبی هم خریده بود، یک شمشیری هم داشت و منتظر حضرت صاحب - سلام الله علیه - بود. اینها به تکالیف شرعی خودشان هم عمل می‌کردند و نهی از منکر هم می‌کردند و امر به معروف هم می‌کردند، لکن همین، دیگر غیر از این کاری ازشان نمی‌آمد و فکر این مهم که یک کاری بکنند، نبودند.

۲. یک دسته ی دیگری بودند که انتظار فرج را می‌گفتند این است که ما کار نداشته باشیم به اینکه در جهان چه می‌گذرد؛ بر ملت‌ها چه می‌گذرد، بر ملت ما چه می‌گذرد، به این چیزها ما کار نداشته باشیم، ما تکلیف‌های خودمان را عمل می‌کنیم، برای جلوگیری از این امور هم خود حضرت بیایند این شاءالله، درست می‌کنند؛ دیگر ما تکلیفی نداریم. تکلیف ما همین است که دعا کنیم ایشان بیایند و کاری به کار آنچه در دنیا می‌گذرد یا در مملکت خودمان می‌گذرد، نداشته باشیم. اینها هم یک دسته ای، مردمی بودند که صالح بودند.

۳. یک دسته ای می‌گفتند که خوب، باید عالم پر [از] معصیت بشود تا حضرت بیاید؛ ما باید نهی از منکر نکنیم، امر به معروف هم نکنیم تا مردم هر کاری می‌خواهند بکنند؛ گناه‌ها زیاد بشود که فرج نزدیک بشود. یک دسته ای از این بالاتر بودند، می‌گفتند: باید دامن زد به گناهها، دعوت کرد مردم را به گناه تا دنیا پر از جور و ظلم بشود و حضرت - سلام الله علیه - تشریف بیاورند.

(امام خمینی ره - صحیفه امام؛ ج ۲۱، ص ۱۱۳)

سازمان اوقاف، امور خیریه
سعادت فرسکی

اصحاب الزمان

ملکوت خدا

بسمه تعالی

شاخص

امام را سرشکسته نکنیم!

امام خمینی(ره):

«ببینید که تحت مراقبت هستید، نامه اعمال ما می‌رود پیش امام زمان (سلام‌الله علیه) هفته‌ای دو دفعه ـ به حسب روایت ـ که خدای نخواستہ از من و شما و سایر دوستان امام زمان سلام‌الله علیه یک وقت چیزی صادر بشود که موجب افسردگی امام زمان (سلام‌الله علیه) باشد.»

«خلاف ما برای امام زمان سرشکستگی دارد، دفاتر را وقتی بردند خدمت ایشان، و ایشان دید شیعه‌های او دارد این کار را می‌کند این ملائکه الله که بردند پیش او دید، سرشکسته می‌شود امام زمان»

آماده باید بود برای این کار

مقام معظم رهبری

انتظار یعنی قانع نشدن، قبول نکردن به وضع موجود زندگی انسان و تلاش برای رسیدن به وضع مطلوب، که مسلم است که این وضع مطلوب با دست قدرتمند ولی خدا حضرت حجت بن الحسن (عجل...) تعالی فرجه الشریف و ارواحنا له الفداه) تحقق پیدا خواهد کرد. باید خود را به عنوان یک سرباز، به عنوان یک انسانی که حاضر است برای آنچه‌شان شرایطی مجاهدت بکند آماده کنیم. انتظار فرج معنایش این نیست که انسان بنشیند، دست به هیچ کاری نزند، هیچ اصلاحی را وجهه همت خود نکند؛ صرفاً دل خوش کند به اینکه ما منتظر امام زمان (علیه السلام) هستیم! اینکه انتظار نیست. انتظار، انتظار چیست؟ انتظار دست ماهر قدرتمند الهی ملکوتی است که باید بیاید به وسیله خود همین انسانها، با کمک همین انسانها، سیطره ظلم را از بین ببرد و حق را غالب کند و عدل را در زندگی مردم حاکم کند و پرچم توحید را بلند کند و انسانها را بنده واقعی خدا بکند. «آماده باید بود برای این کار»

ملکوت خدا

نمی ازیمی

عمه امشب نیمه شعبان است!

حکیمه دختر امام محمد تقی (ع) نقل می‌کند که امام حسن عسکری (ع) مرا خواست و فرمود: عمه امشب نیمه شعبان است نزد ما افطار کن که خداوند در این شب فرخنده شخصی را متولد می‌سازد که حجت او در روی زمین می‌باشد.

عرض کردم: مادر این فرزند مبارک کیست؟ فرمود: نرجس.

گفتم: فدایت شوم اثری از حاملگی در این بانوی گرامی ندیدم!

فرمود: برای همین می‌گویم نزد ما باش. وارد خانه شدم سلام کردم بانوی عالی مقام نرجس خاتون آمد کفش از پای من بیرون آورد و گفت: ای بانوی من شب بخیر! گفتم: بانوی من و خاندان ما تویی! گفت: نه، من کجاو این مقام بزرگ؟ گفتم: دختر جان امشب خداوند پسری به تو عنایت می‌فرماید: که سرور دوجهان خواهد بود. تا این کلام از من شنید با کمال حجب و حیا نشست. پس از اقامه نماز افطار کردم و خوابیدم، سحرگاه برای انجام نماز شب برخاستم. بعد از نماز دیدم نرجس خوابیده و از وضع حمل او خبری نیست. پس از تعقیب نماز دوباره خوابیدم که پس از لحظه ای با اضطراب بیدار شدم دیدم نرجس نیز بیدار است ولی هیچگونه علامتی در وی مشهود نیست.

نزدیک بود که در وعده امام (ع) تردید کنم که ناگهان امام(ع) در مکانی که تشریف داشتند با صدای بلند مرا صدا زده فرمودند:

عمه: تعجیل مکن که وقت نزدیک است!

همینکه صدای مبارک امام حسن عسکری (ع) را شنیدم مشغول خواندن سوره یس شدم. در این موقع نرجس با حال اضطراب از خواب برخاست. من به وی نزدیک شدم و نام خدا را بر زبان جاری کردم و پرسیدم: آیا درخود چیزی احساس می‌کنی؟ گفت: آری.

گفتم: ناراحت مباش و دل قوی دار، این همان مژده است که به تو دادم.

ملکوت خدا

اندکی بعد صاحب الامر سلام الله علیه متولد شد آن ماه پاره را دیدم که مواضع هفتگانه سجده را روی زمین گذاشته و ذکر حق می‌گوید. او را در آغوش گرفتم در حالی که بر خلاف نوزادان دیگر از آرایش ولادت پاک و پاکیزه بود.

در این هنگام امام عسکری (ع) صدا زد: عمه جان! فرزندم رانزد من بیاور، و او را نزد پدر بزرگوارش برده، او را به سینه چسبانید و زبان در دهانش گذارد و دست بر چشم و گوش او کشید و فرمود فرزندم با من حرف بزن! آن مولود مسعود گفت: شهادت می‌دهم به وحدانیت پروردگار و رسالت حضرت محمد(ص)، سپس بر امیرالمومنین(ع) و ائمه طاهرين (ع) درود فرستاد و چون به نام پدرش رسید دیدگان گشود و سلام کرد.

امام(ع) فرمود: عمه جان! او را نزد مادرش ببر تا به او نیز سلام کند و باز نزد من برگردان. او را نزد مادرش برده سلام کرده، مادر نیز جواب سلامش را داد، سپس او را پیش امام حسن عسکری (ع) برگردانیدم

شوق علی(ع) به دیدار مهدی(ع)

«اللَّهُمَّ بَلِي، لَا تَخْلُوا الْأَرْضَ مِنْ قَائِمٍ لَكَ بِحِجَّةٍ، أَمَا ظَاهِرًا مَشْهُودًا وَ أَمَا خَائِفًا مَغْمُورًا، لِثَلَا تَبْطَلُ حُجُجُ اللَّهِ وَ بَيِّنَاتِهِ. وَ كَيْمَ ذَا؟ وَ أَيْنَ أَوْلَيْكَ؟ أَوْلَيْكَ وَ اللَّهُ الْأَقْلُونَ عِدْدًا وَ الْأَعْظَمُونَ عِنْدَ اللَّهِ قَدْرًا. يُحْفَظُ اللَّهُ بِهِمْ حُجَّتَهُ وَ بَيِّنَاتِهِ... أَوْلَيْكَ خَلْفَاءُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ الدَّعَاةُ أَلِي دِينِهِ. آه! آه! شَوْقًا أَلِي رَوْيْتِهِ.» حضرت در این فراز نورانی، که بخشی از کلام مبسوط ایشان است، می‌فرماید: آری خداوند، زمین هیچ گاه از حجت الهی که برای خدا با برهان روشن قیام کند، خالی نیست، یا آشکار و شناخته شده است، یا پنهان و پنهان، تا حجت خدا باطل نشود و نشانه هایش از میان نروند، تعدادشان چقدر است؟ و در کجا هستند؟ به خدا سوگند که تعدادشان اندک است، ولی نزد خدا بزرگ مقدرند که خداوند به وسیله آنان، حجت ها و نشانه‌های خود را نگاه می‌دارد... آن ها جانشینان خدا در زمین و دعوت کنندگان مردم به دین خدایند. آه، آه چه سخت اشتیاق دیدارشان را دارم.

– نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷.

ملکوت خدا

تفاوت سیره امام زمان با امیرالمومنین

معلی بن خنیس از امام صادق علیه السلام پرسید: «آیا حضرت مهدی علیه السلام با دشمنانش بر خلاف شیوه‌ی علی علیه السلام عمل می‌کند؟»

امام علیه السلام فرمود: «آری! علی علیه السلام بر آنان منت می‌نهاد و از کشتن‌شان صرف‌نظر می‌کرد؛ زیرا می‌دانست شیعیانش پس از او مقهور و مغلوب می‌شوند؛ ولی مهدی علیه السلام در میان آنان با شمشیر عمل می‌کند، چرا که می‌داند شیعیانش پس از او هرگز مغلوب و مقهور نمی‌شوند.»

چرا نام قائم(عج) که گفته می‌شود برای این نام بلند می‌شوند

علتش چیست؟

امام صادق(ع) سبب این کار را فرموده است: «زیرا غیبت ایشان طولانی است و چون رأفت امام به کسانی که دوستش دارند، زیاد است، هر کس او را به این لقب ـ که اشاره به دولت ایشان دارد و حسرت بر غربت ایشان را می‌رساند ـ یاد کند، امام به او نظر می‌کند و از جمله چیزهایی که نشان تعظیم است، برخاستن بنده هنگام نگاه کردن مولا به او است.»

(منتخب الاثر، ص ۶۴۱).

توقیعات

توصیه‌های امام زمان (عج) به شیعیان، که معمولاً عمل نمی‌کنیم!

آنچه در پی می‌آید توصیه‌هایی است که امام عصر (عج) خطاب به شیعیان و پیروان اهل بیت (ع) فرموده‌اند.

براستی، چقدر به اینها عمل می‌کنیم؟!

توضیح:

توقیع، در لغت به معنای «امضاء، نامه و فرمان»، و در اصطلاح حدیثی به معنای «بخشی از نوشته‌های ائمه اطهار علیهم السلام» است. بیشتر توقیعات از سوی امام عصر (عج) صادر گردیده است. واژه توقیع نخستین بار در روایتی از امام کاظم (ع) به معنای یادداشتی که امام در زیر یک نامه نوشته دیده شده‌است. امروزه وقتی سخنی از «توقیع» به میان

ملکوت خدا

می‌آید، ذهن به توقیعات حضرت مهدی (ع) منحصر می‌گردد.

ارسال توقیعات برای شیعیان، معمولاً توسط وکلای امام صورت می‌گرفت. نواب اربعه امام عصر و کیلانی در شهرهای مختلف داشتند که توقیعات از طریق آنها انتشار می‌یافت.

در کتاب کمال الدین شیخ صدوق، غیبت شیخ طوسی، احتجاج طبرسی و بحارالانوار مجلسی، حدود هشتاد توقیع از سوی امام زمان (ع) نقل شده است که محتوای آن‌ها، برخی خطاب به سفرا و نواب خاص است و برخی خطاب به علماء و فقهاست. برخی در پاسخ به سؤالات است و برخی در تکذیب کسانی است که به دروغ ادعای امامت یا نیابت از طرف آن حضرت را داشتند.

از خداوند ـ جل جلاله ـ بترسید و تقوا پیشه کنید.

به ما در بیرون آوردن شما از فتنه و امتحانی که بر شما روی آورده است کمک کنید.

عهد می‌کنم که هر کدام از شیعیان که راه تقوا را در پیش گیرد و هر آنچه که لازم است [و حق خداست] از مال خود خارج کند، از فتنه‌ی گمراه‌کننده و رنج‌های ظلمانی در امان باشد.

هر کدام از شیعیان، در بخشش اموالی که خداوند به او داده به کسانی که خداوند فرمان داده است بخل ورزد، در دنیا و آخرت زیانکار خواهد بود. اگر شیعیان ما در وفا نمودن به عهد و پیمانی که از ایشان گرفته شد، همسو و یکدل شوند، دیدار ما از ایشان به تأخیر نخواهد افتاد.

ظهور ما به تأخیر نیفتاده مگر به سبب اعمال ناپسندی که از ایشان سر می‌زند و خبر آنها به ما می‌رسد.

(توقیع به شیخ مفید)

اموال شما (خمس و زکات) را قبول نمی‌کنیم مگر اینکه پاک و طاهر باشد... هر کس می‌خواهد عمل کند و هر که نخواهد نکند؛ چرا که ما به آنچه شما دارید نیازی نداریم.

ظهور و فرج در دست خداست و کسانی که وقت برای آن تعیین